

Τώρα

πια τα εφήμερα γκράφιτι ζουν για πάντα με το Google Art Project.

Μετά από τον αχό που σηκώθηκε με το γκράφιτι στους εξωτερικούς τοίχους του πολύπαθου Πολυτεχνείου το οποίο έγινε αφορμή για πύρινα άρθρα και αντεγκλήσεις στα social media και στο τέλος «αποκαθελώθηκε», η ύπαρξη του Google Art Project μοιάζει με εκκεντρισμό. Για ποιο λόγο να θέλει κανείς να διαφυλάξει το ίχνος έργων που μπήκαμε σε τέτοιο κόπο και φασαρία για να τα εξαφανίσουμε;

Το θέμα αξίζει μια κάπως πιο προσεκτική εξέταση. Καταρχήν, η street art είναι από τη φύση της εφήμερη. Ακόμα και αν δεν κληθούν τα συνεργεία καθαρισμού δήμων και υπουργείων, τα έργα υποχωρούν μπροστά στην πίεση των στοιχείων της φύσης – μια καλή βροχούλα φτάνει. Κάτι συνθήματα γραμμένα με σπρέι που αναδύονται από κάτω είναι άλλη υπόθεση – αυτά θέλουν άλλα μέτρα για να αφαιρεθούν. Με λίγα λόγια, μας αρέσει δεν μας αρέσει, το προσδόκιμο ζωής των γκράφιτι είναι μικρό, νομίμων και παρανόμων εξίσου.

Το πρόβλημα έχει εντοπιστεί από καιρό στο ίντερνετ. Το Twitter, το Facebook, το Tumblr και το Instagram έχουν από καιρό αναδειχθεί σε κόμβους, όπου οι χρήστες των Μέσων εναποθέτουν τις εικόνες των έργων για να τα διαφυλάξουν από τη φθορά και τη λήθη. Όμως το Google Art Project υπόσχεται να δώσει μια οριστική –ό,τι νόημα μπορεί να έχει η λέξη «οριστικά» σε μια εποχή ραγδαίων τεχνολογικών εξελίξεων- λύση στο πρόβλημα. Από τον Ιούνιο του 2014 έως τώρα η υπηρεσία της

Google έχει αρχειοθετήσει περίπου 10.000 έργα αναγνωρισμένων καλλιτεχνών, του γάλλου INTI, του τυνήσιου El Seed, του αργεντίνου Nerf και άλλων.

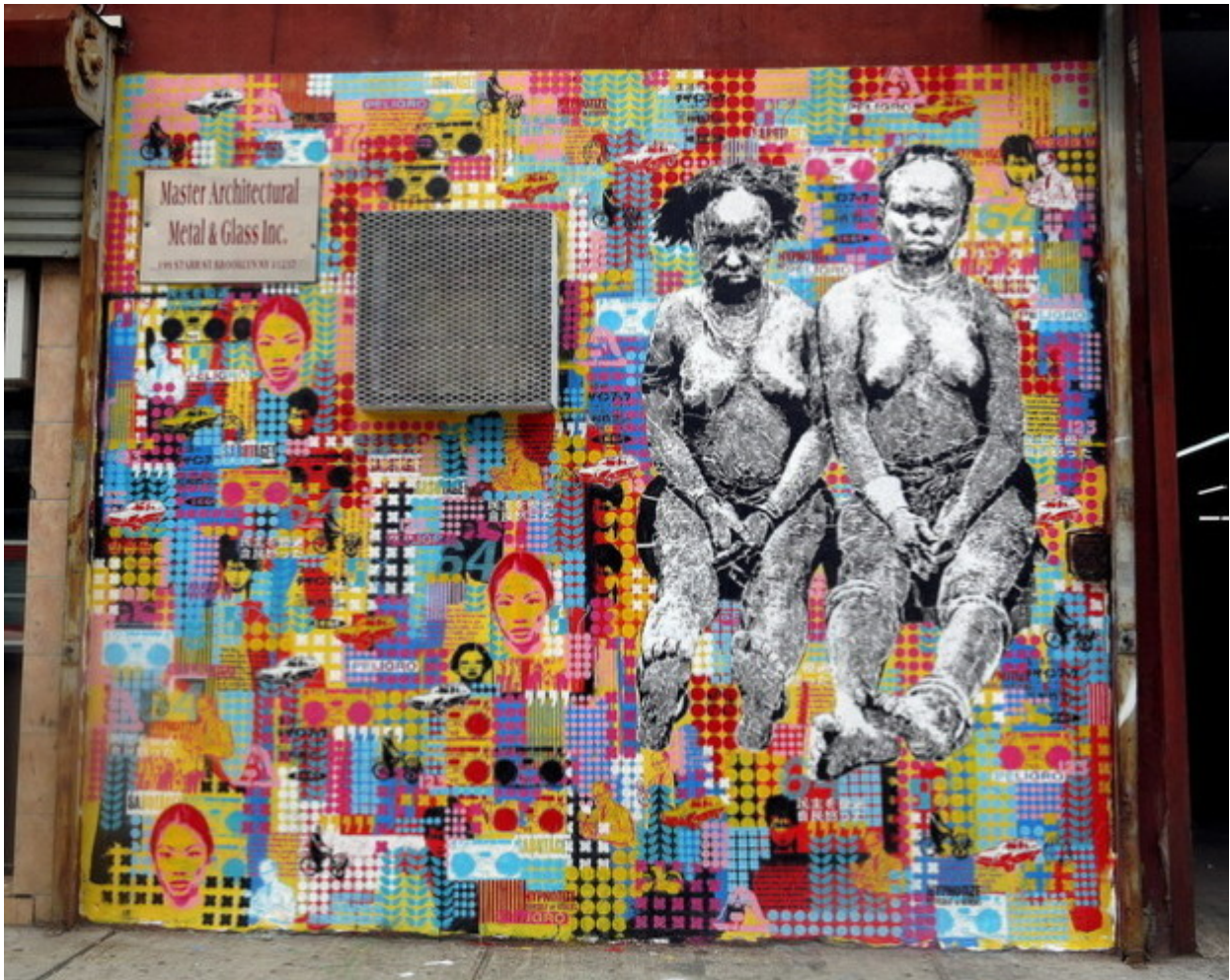
Το project έχει ενθουσιώδεις υποστηρικτές, όμως δεν λείπουν και εκείνοι που αμφισβητούν την καλή πρόθεση του διαδικτυακού γίγαντα. «Η Google δεν έγινε αυτό που έγινε κάνοντας φιλανθρωπίες» είναι, μέσες - άκρες, το απόσταγμα των ενστάσεων που εκφράζουν και διατυπώνουν την άποψη ότι στο βάθος του μυαλού των υπευθύνων της Google βρίσκεται το κέρδος και η εκμετάλλευση των καλλιτεχνών.

Έως να αποδειχθεί η καλή ή η κακή πρόθεση των ενδιαφερομένων μερών, εμείς μπορούμε να απολαύσουμε ψηφιακές εκθέσεις, αναλυτικές περιγραφές του έργου μεμονωμένων καλλιτεχνών και άλλα ωραία και ενδιαφέροντα.

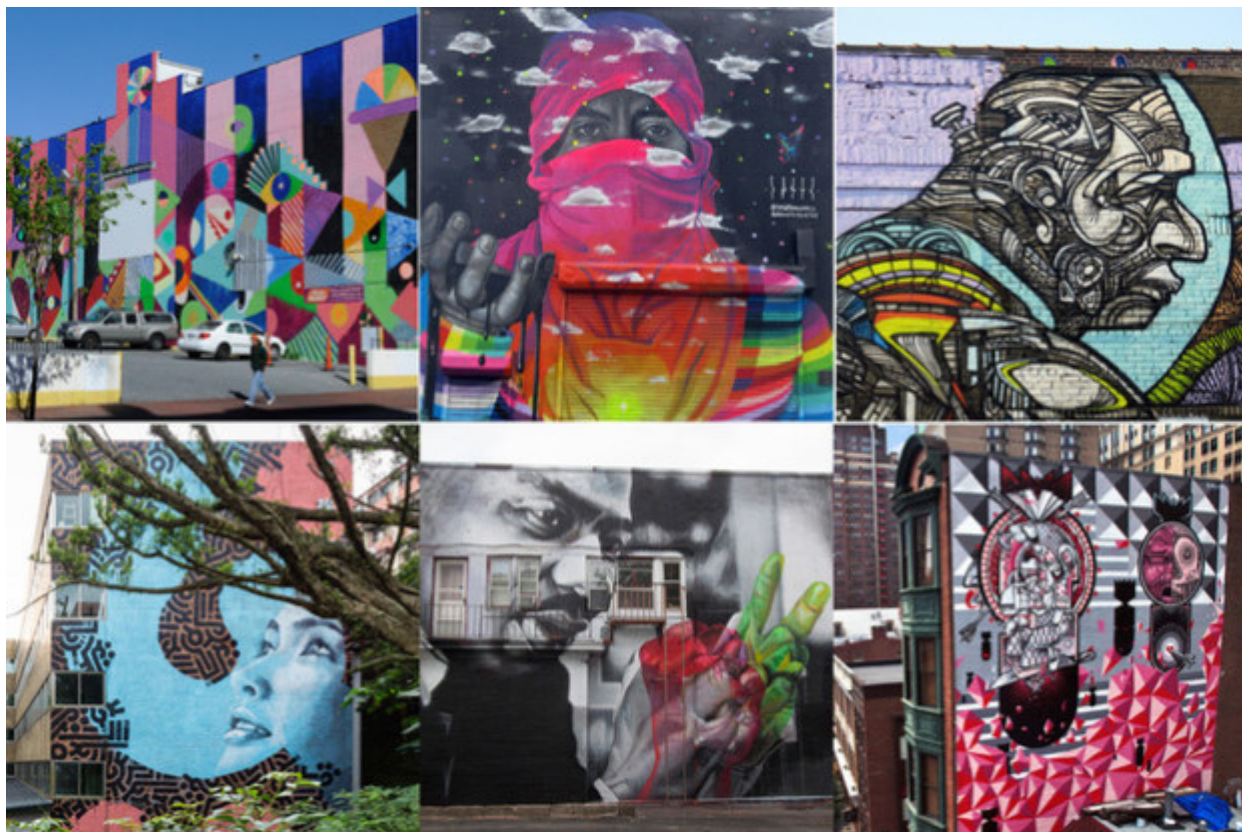

Λήδα Πιμπλή

Πηγή: tospirto.net